

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (ühexas koda)

18. juuli 2013*

Tarbijakaitse — Määrus (EÜ) nr 1924/2006 — Toidu kohta esitatavad toitumis- ja tervisealased väited — Artikli 2 lõike 2 punkt 6 — Mõiste „haigestumisohu vähendamise väide” — Artikli 28 lõige 2 — Kaubamärke või marginimetusi kandvad tooted — Üleminekumeetmed

Kohtuasjas C-299/12,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 10. mai 2012. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 18. juunil 2012, menetluses

Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

versus

Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát,

EUROOPA KOHUS (ühexas koda),

koosseisus: koja president J. Malenovský, kohtunikud M. Safjan (ettekandja) ja A. Prechal,

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

— Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek ja S. Šindelková,

— Euroopa Komisjon, esindajad: S. Grünheid ja P. Němečková,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: tšehhi.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (ELT L 404, lk 9, ja parandus ELT 2007, L 12, lk 3), muudetud komisjoni 9. veebruari 2010. aasta määrusega (EL) nr 116/2010 (ELT L 37, lk 16; edaspidi „määrus nr 1924/2006“), artikli 2 lõike 2 punkti 6 ja artikli 28 lõiget 2.
- 2 Eelotsusetaotlus esitati Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s. (edaspidi „Green – Swan Pharmaceuticals“) ja Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (riiklik põllumajandus- ja toidujärelevalve keskasutus) vahelises vaidluses selle üle, kuidas kvalifitseerida toidulisandi pakendil olevat teavet.

Õiguslik raamistik

Liidu õigusnormid

- 3 Määruse nr 1924/2006 artikli 1 lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Käesolev määrus ühtlustab liikmesriikide õigus- või haldusnorme, mis on seotud toitumis- ja tervisealaste väidetega, et tagada siseturu tõhus toimimine, pakkudes samal ajal tarbijakaitse kõrget taset.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse toitumis- ja tervisealastele väidetele kaubanduslikes teadaannetes sellisel kujul lõpptarbijale pakutava toidu märgistusel, esitlemisel või reklaamis.

[...]

3. Märgistusel, esitlemisel või reklaamimisel esinevat toidu kaubamärki, marginimetust või väljamõeldud nimetust, mida võib tõlgendada toitumis- või tervisealase väitena, võib kasutada läbimata käesoleva määrusega sätestatud menetlust loa väljastamiseks juhul, kui märgistusel, esitlemisel või reklaamis kaasneb sellega seotud toitumis- või tervisealane väide, mis vastab käesoleva määruse sätetele.”

- 4 Nimetatud määruse artiklis 2 on toodud järgmised mõisted:

„1. Käesolevas määruses kasutatakse:

[...]

2. Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) *väide* – sõnum või esitus, mis ei ole ühenduse või liikmesriigi õigusaktide alusel kohustuslik, sealhulgas mis tahes kujul pildiline, graafiline või sümboliline esitus, mis väidab, viitab või annab mõista, et toidul on teatavad omadused;

[...]

- 5) *tervisealane väide* – mis tahes väide, mis väidab, viitab või annab mõista, et toidugrupi, toidu või ühe selle koostisosa ja tervise vahel on seos;

6) *haigestumise riski vähendamise väide* – mis tahes tervisealane väide, mis väidab, viitab või annab mõista, et toidugrupi, toidu või ühe selle koostisosa tarbimine vähendab oluliselt mõnda haigusesse haigestumise mõnda riskitegurit;

[...]”.

5 Nimetatud määruse artikkel 3 „Üldpõhimõtted kõikide väidete jaoks” sätestab:

„Toitumis- ja tervisealaseid väiteid tohib ühenduses turule viidava toidu märgistusel, esitlemisel ja reklaamis kasutada üksnes siis, kui need vastavad käesoleva määruse sätetele.

[...]”.

6 Määruse artikli 10 lõige 1 sätestab:

„Tervisealaste väidete esitamine on keelatud, välja arvatud siis, kui need vastavad II peatükis [artiklites 3–7] toodud üldnõuetele ja käesolevas peatükis toodud erinõuetele ning kui nad on vastavalt käesolevale määrusele lubatud ning need väited on loetletud artiklites 13 ja 14 sätestatud lubatavate väidete nimekirjas.”

7 Määruse nr 1924/2006 artikli 14 „Haigestumise riski vähendamise väited ning laste arengule ja tervisele viitavad väited” lõige 1 näeb ette:

„Olenemata direktiivi 2000/13/EÜ artikli 2 lõike 1 punktist b tohib esitada haigestumise riski vähendamise väiteid ning laste arengule ja tervisele viitavaid väiteid, kui selleks on antud luba käesoleva määruse artiklites 15, 16, 17 ja 19 sätestatud korras ja need väited lisatakse ühenduse lubatud väidete nimekirja koos nimetatud väidete kasutamise kõikide vajalike tingimustega:

a) haigestumise riski vähendamise väited;

[...]”.

8 Selle määruse artikkel 20 ühenduse registri kohta, sätestab:

„1. Komisjon loob ühenduse registri toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (edaspidi register) ja haldab seda.

2. Register sisaldab järgmisi elemente:

a) toitumisalased väited ja nende suhtes kohaldatavad tingimused vastavalt lisa sätestatule;

b) kooskõlas artikli 4 lõikega 5 vastu võetud piirangud;

c) lubatud tervisealased väited ja nende suhtes kohaldatavad tingimused vastavalt artikli 13 lõigetele 3 ja 5, artikli 14 lõikele 1, artikli 19 lõikele 2, artiklile 21, artikli 24 lõikele 2 ja artikli 28 lõikele 6 ning liikmesriigi meetmed, millele osutatakse artikli 23 lõikes 3;

d) tagasilükatud tervisealaste väidete nimekiri ning väidete tagasilükkamise põhjused.

[...]

3. Register tehakse avalikkusele kättesaadavaks.”

- 9 Nimetatud määruse artikli 28 „Üleminekumeetmed” lõikes 2 on ette nähtud:

„Toodete, mis kannavad käesoleva määruse sätetele mittevastavaid enne 1. jaanuari 2005 olemas olnud kaubamärke või marginimetusi, turustamist võib jätkata kuni 19. jaanuarini 2022, mille möödudes kohaldatakse käesoleva määruse sätteid.”

Tšehhi õigusnormid

- 10 Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (seadus nr 110/1997 Sb., mis käsitleb toiduaineid ja tubakatooteid ning millega muudetakse ja täiendatakse teatavaid sellealaseid seadusi) põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni § 17 lõige 2 sätestab, et toidukäitleja paneb toime haldusõigusrikkumise muu hulgas siis, kui:
- „a) ta ei täida kohustust pidada kinni toiduainetega seotud nõudeid reguleerivates vahetult kohaldatavates [ühenduse] õigusaktides ette nähtud toiduohutuse nõuetest, või
 - b) ta ei täida muudel kui alapunktis a näidatud juhtudel oma tegevuses kohustust, mis on ette nähtud toiduainetega seotud nõudeid reguleerivates vahetult kohaldatavates [ühenduse] õigusaktides”.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 11 Eelotsusetaotlusest ilmneb, et Green – Swan Pharmaceuticals viis Tšehhis enne 1. jaanuari 2005 turule toidulisandi GS Merilin. Asjaomast toodet turustati nimetatud preparaadi pakendil oleva väitega, et „preparaat sisaldab ka kaltsiumi ja vitamiini D3, mis aitavad vähendada osteoporoosi- ja luumurruhtu”. Lisaks oli siseriiklik kaubamärk GS Merilin registreeritud Tšehhi Vabariigis 29. oktoobril 2003.
- 12 Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce (riiklik põllumajandus- ja toidujärelevalve asutus) järeldas oma 10. novembri 2010. aasta otsuses, et Green – Swan Pharmaceuticals on kasutanud toidulisandi GS Merilin pakendil tervisealaseid väiteid, rikkudes määruse nr 1924/2006 artikli 10 lõiget 1. Nimetatud asutuse sõnul kujutas selle äriühingu tegevus endast seetõttu seaduse nr 110/1997 Sb. põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni § 17 lõike 2 punktis b sätestatud haldusrikkumist ning määras talle trahvi 200 000 Tšehhi krooni.
- 13 Green – Swan Pharmaceuticals esitas Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce otsuse peale kaebuse, märkides eeskätt, et seda väidet toidulisandi GS Merilin pakendil ei saa käsitada kui „väidet” määruse nr 1924/2006 tähenduses. Státní zemědělská a potravinářská inspekce jättis 14. veebruari 2011. aasta otsusega selle kaebuse rahuldamata.
- 14 Green – Swan Pharmaceuticals kaebas selle otsuse edasi Krajský soud v Brněsse (Brno regionaalkohus). Ta väitis peamiselt seda, et toidulisandile GS Merilin kohaldub määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõige 2 seetõttu, et see säte viitab toodetele kui sellistele ja mitte nende toodete kaubamärkidele või marginimetustele. Lisaks tõi ta välja ka sama määruse artikli 2 lõike 2 punkti 6, märkides, et käesoleval juhul toidulisandi GS Merilin pakendil olevas väites ei ole mainitud haigestumise riski „olulist” vähendamist ega sellele isegi viidatud.
- 15 Krajský soud v Brně jättis 21. septembri 2011. aasta kohtuotsusega Green – Swan Pharmaceuticals kaebuse rahuldamata. Nimetatud kohus leidis, et toidulisandi GS Merilin pakendil olev väide on tervisealane väide määruse nr 1924/2006 tähenduses ning et toiduainete pakenditel ja esitlusel võib kasutada ainult neid haigestumise riski vähendamise väiteid, mida Euroopa Komisjon on lubanud, ja teha seda määruse artiklis 14 ette nähtud viisil.

- 16 Green – Swan Pharmaceuticals kaebas Krajský soud v Brně nimetatud otsuse kassatsiooni korras edasi Nejvyšší správní soud'i, väites uuesti, et määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõige 2 lubab asjaomast toidulisandit turustada, kuna see säte viitab toodetele kui sellistele. Selles osas osutab nimetatud äriühing sõnastuse erinevusele nimetatud sättes ja sama määruse artikli 1 lõikes 3, mis viitab kaubamärgile ja marginimetusele, mida võib tõlgendada toitumis- või tervisealase väitena. Määruses sätestatud eeskirjad ei kehti toidulisandi GS Merilin suhtes kuni 19. jaanuarini 2022. Nimetatud äriühing väitis veel, et Krajský soud v Brně oleks pidanud käsitlema küsimust, kas toidulisandi GS Merilin pakendil olev väide viitab „olulisele” haigestumise riski vähendamisele, vastavalt määruse nr 1924/2006 artikli 2 lõike 2 punkti 6 sõnastusele.
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et selleks, et tervisealast väidet saaks pidada „haigestumise riski vähendamise väiteks”, ei pea see väide tingimata sisaldama sõna „oluliselt” või muud samatähenduslikku sõna. Vastasel juhul võimaldaks selle väite väheolulises aspektis teistsugune sõnastus hoiduda määruse nr 1924/2006 artikli 14 kohaldamisest.
- 18 Lisaks ei tajuks keskmine tarbija toiduainet, mille kohta esitatud tervisealane väide viitab mingisse haigusesse haigestumise riskiteguri olulisele vähenemisele, kui seda nüanssi mittedisaldava tervisealase väitega toiduainest paremat. Selles osas viitaks määruse nr 1924/2006 artiklis 20 ette nähtud toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete register sellele, et haigestumise riski vähendamist puudutavad tervisealased väited, mida Euroopa toiduohutusamet on juba uurinud ja mille komisjon on heaks kiitnud, ei sisalda sõna „oluliselt” ega muud samatähenduslikku sõna.
- 19 Pealegi leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõige 2 ei ole põhikohtuasjas kohaldatav, kuna kõnealune väide ei ole kaubamärk ega marginimetus selle sätte tähenduses. Eelotsusetaotluse esitanud kohus lisab, et isegi kui see säte oleks kohaldatav, ei oleks mõistlik selline tõlgendus, mille kohaselt see välistab määruse kohaldamisalast kõik enne 1. jaanuari 2005 olemas olnud tooted, kuivõrd nimetatud määrus reguleerib toidu märgistamist.
- 20 Nendel tingimustel otsustas Nejvyšší správní soud menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas tervisealane väide „preparaat sisaldab ka kaltsiumi ja vitamiini D3, mis aitavad vähendada osteoporoosi ja luumurruohtu” on haigestumise riski vähendamise väide [määruse nr 1924/2006] artikli 2 lõike 2 punkti 6 tähenduses, isegi kui selles väites ei ole sõnaselgelt märgitud, et kõnealuse preparaadi tarvitamine vähendab oluliselt mainitud haigusesse haigestumise mõnda riskitegurit?
 2. Kas mõiste „kaubamärk” või „marginimetus” [määruse nr 1924/2006] artikli 28 lõike 2 tähenduses hõlmab ka kaubanduslikke teadaandeid toote pakendil?
 3. Kas [määruse nr 1924/2006] artikli 28 lõikes 2 kehtestatud üleminekusätet tuleb tõlgendada nii, et see viitab (mis tahes) toiduainetele, mis olid olemas enne 1. jaanuari 2005, või nii, et see viitab toiduainetele, millele kanti kaubamärk või marginimetus ja mis olid sellel kujul olemas enne nimetatud kuupäeva?”

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus

- 21 Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1924/2006 artikli 2 lõike 2 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selleks, et tervisealast väidet saaks kvalifitseerida kui „haigestumise riski vähendamise väidet” nimetatud sätte tähenduses, peab selles tervisealases väites olema tingimata sõnaselgelt märgitud, et toidukategooria, toidu või ühe selle komponendi tarvitamine vähendab „oluliselt” mainitud haigusse haigestumise mõnda riskitegurit.
- 22 Esmalt tuleb märkida, et „tervisealane väide” määruse nr 1924/2006 artikli 2 lõike 2 punkti 5 tähenduses on määratletud lähtuvalt ühelt poolt toiduaine või mõne selle koostisosa ja teiselt poolt tervise vahelisest seosest, kuid see määratlus ei sisalda ühtegi täpsustust selle kohta, kas see seos peab olema otsene või kaudne, ega ka selle seose intensiivsuse või kestuse kohta, mistõttu tuleb sõna „seos” mõista laias tähenduses (vt 6. septembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-544/10: Deutsches Weintor, punkt 34).
- 23 Tervisealaste väidete hulgas on määruse nr 1924/2006 artikli 2 lõike 2 punktis 6 määratletud, et „haigestumise riski vähendamise väide” on „mis tahes tervisealane väide, mis väidab, viitab või annab mõista, et toidugrupi, toidu või ühe selle koostisosa tarbimine vähendab oluliselt mõnda haigusse haigestumise riskitegurit”.
- 24 Tegusõnade „viitab või annab mõista” kasutamisest ilmneb, et kvalifitseerimine „haigestumise riski vähendamise väiteks” nimetatud sätte tähenduses ei nõua, et selles tervisealases väites peab olema tingimata sõnaselgelt märgitud, et toidu tarvitamine vähendab oluliselt mõnda haigusse haigestumise riskitegurit. Piisab, kui see väide võib keskmises, piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelikus ja arukas tarbijas tekitada mulje, et riskitegur väheneb oluliselt.
- 25 Selles osas tuleb märkida, et kui kasutada kategoorilist väljendit, mille kohaselt asjaomase toiduaine tarvitamine vähendab – või aitab vähendada – niisugust riskitegurit, siis võib see nimetatud tarbijas tekitada mulje nimetatud riski olulisest vähendamisest. Järelikult, nagu viitab ka eelotsusetaotluse esitanud kohus, selleks et niisugust tervisealast väidet, nagu on käsitletud põhikohtuasjas, saaks kvalifitseerida kui „haigestumise riski vähendamise väidet”, ei pea see väide tingimata sisaldama sõna „oluliselt” või muud samatähenduslikku sõna.
- 26 Seega tuleb esimesele küsimusele vastata, et määruse nr 1924/2006 artikli 2 lõike 2 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selleks et tervisealast väidet saaks kvalifitseerida kui „haigestumise riski vähendamise väidet” nimetatud sätte tähenduses, ei pea tervisealases väites olema tingimata sõnaselgelt märgitud, et toidukategooria, toidu või ühe selle komponendi tarvitamine vähendab „oluliselt” mõnda haigusse haigestumise riskitegurit.

Teine küsimus

- 27 Oma teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et toidu pakendil olevat kaubanduslikku teadaannet võib käsitada kaubamärgi või marginimetusena selle sätte tähenduses.
- 28 Määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõike 2 kohaselt võib nende toodete turustamist, mis kannavad käesoleva määruse sätetele mittevastavaid enne 1. jaanuari 2005 olemas olnud kaubamärke või marginimetusi, jätkata kuni 19. jaanuarini 2022.

- 29 Pealegi, vastavalt määruse nr 1924/2006 artikli 1 lõikele 2 kohaldatakse seda määrust toitumis- ja tervisealastele väidetele kaubanduslikes teadaannetes sellisel kujul lõpptarbijale pakutava toidu märgistusel, esitlemisel või reklaamis.
- 30 Lisaks, nagu sätestab määruse nr 1924/2006 artikli 1 lõige 3, võib toidu märgistusel, esitlemisel või reklaamimisel esinevat kaubamärki, marginimetust või väljamõeldud nimetust tõlgendada tervisealase väitena.
- 31 Niisiis, nagu väidab ka komisjon, kuigi kaubanduslikke teadaandeid ei saa üldiselt pidada kaubamärkideks või marginimetusteks, ei saa välistada, et niisugune teadaanne toidu pakendil võib samal ajal olla kaubamärk või marginimetus. Sellisel juhul saab niisugune teadaanne kujutada endast seda märki või nimetust vaid siis, kui ta on kohaldatavate õigusaktide alusel sellisena ka kaitstud. Siseriiklikul kohtul tuleb kõiki tema lahendatava kohtuasja faktilisi ja õiguslikke asjaolusid arvesse võttes kontrollida, kas niisugune teadaanne on tõesti selliselt kaitstud kaubamärk või marginimetus.
- 32 Järelikult tuleb teisele küsimusele vastata, et määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et toidu pakendil olevat kaubanduslikku teadaannet võib käsitada kaubamärgi või marginimetusena selle sätte tähenduses, tingimusel et see on kohaldatavate õigusaktide alusel niisuguse kaubamärgi või marginimetusena kaitstud. Siseriiklikul kohtul tuleb kõiki tema lahendatava kohtuasja faktilisi ja õiguslikke asjaolusid arvesse võttes kontrollida, kas niisugune teadaanne on tõesti selliselt kaitstud kaubamärk või marginimetus.

Kolmas küsimus

- 33 Oma kolmanda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see viitab kõikidele toiduainetele, mis olid olemas enne 1. jaanuari 2005, või nii, et see viitab toiduainetele, millele kanti kaubamärk või marginimetus ja mis olid sellel kujul olemas enne nimetatud kuupäeva.
- 34 Esmalt tuleb meeles pidada, et määruse nr 1924/2006 ese ei ole mitte toit kui selline, vaid toidu kohta esitatavad toitumis- ja tervisealased väited.
- 35 Seega sätestab määruse nr 1924/2006 artikli 1 lõige 3, et märgistusel, esitlemisel või reklaamimisel esinevat toidu kaubamärki või marginimetust, mida võib tõlgendada toitumis- või tervisealase väitena, võib kasutada, läbimata käesoleva määrusega sätestatud menetlust loa väljastamiseks, juhul kui märgistusel, esitlemisel või reklaamis kaasneb sellega seotud toitumis- või tervisealane väide, mis vastab käesoleva määruse sätetele.
- 36 Nendel asjaoludel, nagu väidavad ka Tsehhi valitsus ja komisjon, viitab määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõige 2, mis kehtestab eri- ja üleminekumeetme, üksnes kaubamärgile ja marginimetusele, mis olid olemas enne 1. jaanuari 2005 ja mida võib käsitada toitumis- või tervisealase väitena selle määruse tähenduses. Niisugust kaubamärki või marginimetust kandva toidu turustamist võib jätkata kuni 19. jaanuarini 2022.
- 37 Eeltoodut arvesse võttes tuleb kolmandale küsimusele vastata, et määruse nr 1924/2006 artikli 28 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see viitab ainult neile toiduainetele, millele kanti kaubamärk või marginimetus, mida tuleb käsitada toitumis- või tervisealase väitena selle määruse tähenduses, ja mis olid sellel kujul olemas enne 1. jaanuari 2005.

Kohtukulud

- 38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (üheksas koda) otsustab:

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta, muudetud komisjoni 9. veebruari 2010. aasta määrusega (EL) nr 116/2010, artikli 2 lõike 2 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selleks et tervisealast väidet saaks kvalifitseerida kui „haigestumise riski vähendamise väidet” nimetatud sätte tähenduses, ei pea tervisealases väites olema tingimata sõnaselgelt märgitud, et toidukategooria, toidu või ühe selle komponendi tarvitamine vähendab „oluliselt” mõnda haigusse haigestumise riskitegurit.
2. Määruse nr 1924/2006, muudetud määrusega nr 116/2010, artikli 28 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et toidu pakendil olevat kaubanduslikku teadaannet võib käsitada kaubamärgi või marginimetusena selle sätte tähenduses, tingimusel et see on kohaldatavate õigusaktide alusel niisuguse kaubamärgi või marginimetusena kaitstud. Siseriiklikul kohtul tuleb kõiki tema lahendatava kohtuasja faktilisi ja õiguslikke asjaolusid arvesse võttes kontrollida, kas niisugune teadaanne on tõesti selliselt kaitstud kaubamärk või marginimetus.
3. Määruse nr 1924/2006, muudetud määrusega nr 116/2010, artikli 28 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see viitab ainult neile toiduainetele, millele kanti kaubamärk või marginimetus, mida tuleb käsitada toitumis- või tervisealase väitena selle määruse tähenduses, ja mis olid sellel kujul olemas enne 1. jaanuari 2005.

Allkirjad